

W Budapeszcie trwają obrazy Komisji Przygotowawczej

BUDAPEST (PAP) — Komisja Przygotowawcza do międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych w Moskwie kontynuowała w salach Hotelu Gellera w Budapeszcie swe obrady. Biorą w nich udział przedstawiciele 57 partii komunistycznych i robotniczych.

Jak się podkreśla w kołach politycznych, jest to największa liczba delegacji, jakie kiedykolwiek brały udział w spotkaniach budapeszteńskich.

W środę trwała w dalszym ciągu dyskusja nad konkretnymi problemami, związanymi z przygotowaniem narady. Jak mówi w kołach doobra poinformowanych, nadla propozycja zwolnienia międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych w terminie kwiecień—maj 1969 r.

Witamy VI Zjazd WZKR

W dniu dzisiejszym największa chłopiska organizacja — kółka rolnicze odbędzie swój kolejny VI Wojewódzki Zjazd Sprawozdawczy. Wyborczy WZKR. Porządek dnia przewidziany m. in. w sprawowaniu zarządu i komisji rewizyjnej, dyskusje, wygony nowych władz i ustalenie najpilniejszych zadań na najbliższe lata.

Zjazd WZKR odbędzie się w sali konferencyjnej Izby Samodzielnej w Białymostku, ul. Warszawska 4/6. Porządek o godz. 9.30 (30).

Plenum KC KP Słowacji

PRAGA (PAP) — W środę kontynuowało w Bratisławie obrady Plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Słowacji. W drugim dniu obrad obecny był członek Prezydium KC KP Czech premier O. CZERNIK.

Samoloty zwiażdowcze znów nad Hanoi

Atak partyzantów na bazę Da Nang

HANOI (PAP) — Korespondent Agencji ADN informuje, że samoloty amerykańskie ponownie wtargnęły w przestrzeń powietrzna nad stolicą DRW. W Hanoi ogłoszono alarm przeciwlotniczy.

Skutki powodzi w Indii

DELHI (PAP) — W ostatnich tygodniach w Indii ponownie powodziło, lub znalazło śmierć do 1000 osób. Powodzi spowodowana dyspozycją siewami pochłonęła również życie, skutki były o wiele bardziej dotkliwe. Mieszkańcy wielu wsi, których bagna odcięły od świata, szukają pomocy. Rządy Katakandy, który wysyłał w niektórych miejscach ekspedycje pomocy żywności.

Serdeczne gratulacje i pozdrowienia dla kierownictwa partii

WARSZAWA (PAP) — Na ręce kierownictwa PZPR i osobście — i sekretarza KC — Władysława Gomułki w dalszym ciągu napływają listy i telegramy od organizacji partyjnych, społecznych i młodzieżowych, od załóg zakładów przemysłowych i PGR, od pracowników instytucji, a także od poszczególnych obywateli. Zbiórki i indywidualni autorzy korespondencji nadszły z całego kraju — z miast, wsi i osiedli, wyrażają pełne zaangażowanie w sprawę budownictwa socjalizmu w naszym kraju pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej nowo wybranego kierownictwa.

Wszystkie korespondencje

„Integracyjne” plany Dajana

PARYŻ (PAP) — Izraelski minister wojny MOSZE DAJAN przedstawił w parlamencie w Tel Awiwie plan „zintegrowania” okupowanych terytoriów arabskich z Izraelem. Chodzi przede wszystkim o ściśle powiązanie ekonomiczne strefy Golan i okupowanej części Jordanii, w tym Jeruzolimy z gospodarką izraelską.

Torpedowicze izraelski ostrzał statek japoński

KAIR (PAP) — Torpedowicze izraelskie ostrzeliwały statek bandycki.

Statek został zatopiony przez torpedowicze w momencie, kiedy odawał się w kierunku Cieśniny Tyradejskiej po wywołaniu transportu w porcie jordańskim. Władze jordańskie badała obecnie te kwestie.

Głównym terenem działań partyzanckich w Wietnamie południowym pozostało od 3 dni baza Da Nang. W noc z 2 na 3 października w rejonie wietnamskim na drodze oddziały „przodowców” zwolnionych, przedowodzili 6 skoordynowanych ataków na różne instalacje amerykańskie w tym rejonie. Ostrzelano rakietami oraz granatami m. in. lotnisko oraz w odległości 3 km od Da Nang oraz magazyny wojskowe.

Uchwałę
V Zjazdu
PZPR
zamieszczamy
wewnątrz
numeru

Gazeta
BIAŁOSTOCKA
ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 277 (5376) Czwartek, 21. XI. 1968 r. Cena 58 gr.

Delegaci na V Zjazd w fabrykach i wsiach Białostocczyzny

W dalszym ciągu odbywają się liczne spotkania delegatów i uczestników V Zjazdu partii z mieszkańcami miast i wsi Białostocczyzny.

W dniu 19 listopada br. z aktywnym partyniwnym pow. kolneńskiego spokal się uczestnik V Zjazdu partii i sekretarz KP PZPR w Kolnie, Aleksy Łozowski. Drżiał w pow. kolneńskim odbywała się dalsze spotkanie z delegatami na V Zjazd partii. Z aktywnym partyniwnym w pow. wysokomazowieckim również w dniu 19 bm. spokal się delegat i sekretarz KP PZPR Zdzisław Przybylski. Wczoraj natomiast w gromadzie Dąbrowa Wielka odbyło się wyjazdowe spotkanie z delegatami KP PZPR z Wysokiego Mazowieckiego, które było również spotkaniem aktywu tej gromady z delegatem na V Zjazd PZPR. Jak już informowaliśmy w każdym powiecie naszego województwa organizowane są podobne spotkania aktywu partyjnego z delegatami, uczestnikami V Zjazdu partii. Z pytań jakie uczestnicy tych spotkań zadają delegatom można wywnioskować, iż szeroki aktywu partyjny Białostocczyzny, za pośrednictwem prasy, radia i TV, bardzo szeroko obejmował tożcaze się w Warszawie obrady V Zjazdu. Z wystąpienia dyskusyjnego wynika natomiast, że towarzysze zastanawiają się w jaki sposób w pełni zrealizować postanowienia tego Zjazdu. Do Wytwórni Wyrobów

Polska inicjatywa w sprawie zakazu stosowania broni bakteriologicznej i chemicznej

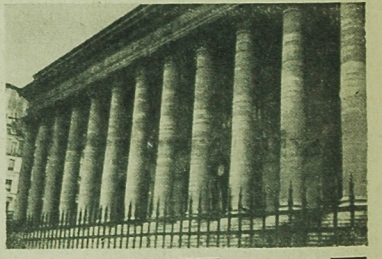
NOWY JORK (PAP) — W Komitecie Politycznym XXIII sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ toczy się obecnie dyskusja nad pakietem problemów rozbrojenia. Formalnie debata rozpoczęła się w ub. tygodniu, lecz z różnych powodów, głównie proceduralnych została odroczona i w pełni rozpoczęła się dopiero 18 bm. W drugim dniu trwania właściwej debaty wyłosił przemówienie stały delegat Polski przy ONZ, amb. Bohdan Tomorowicz.

Na wstępie mówca podkreślił, że osiągnięto ostatecznie postępy w dziedzinie rozbrojenia, takie jak zatwierdzenie układu o nierozpraszaniu broni jądrowej, czy oświadczenie ZSRR i USA o gotowości podjęcia rokowań w sprawie wstrzymania zbrojeń rakietowych, stworzają dobrą atmosferę i przesłanki do dalszych kroków zmierzających do rozbrojenia.

Zdaniem delegacji polskiej, aby osiągnąć cele PRL — logicznym następstwem układu o nierozpraszaniu winno być ustanowienie o zakazie użycia broni jądrowej. Ustanowienie takiego zakazu

Cląg dalszy na str. 6

Cląg dalszy na str. 6

Po dymisji rządu Włoch

RZYM (PAP) — 19 bm. mniejszościowy rząd chrześcijańskiej demokracji premiera Leone podał się do dymisji. We Włoszech zaplanowano kryzys polityczny.

Zapytany o powody swojej rezygnacji LEONE powiedział, że jego 5-miesięczny rząd oparty na chrześcijańsko-demokratycznej mniejszości był tylko przejściowym. Jak wiadomo chłdecia utworzyła gabinet jednopartyjny w maju br., kiedy to socjaliści po porażce w wyborach wycofali się z koalicyjnego rządu. Sekretarz Włoskiej Partii Socjalistycznej FERRI oświadczył we wtorek dziennikarzom, iż zamierza wskazać koalicję, ale jak dotychczas jego próby okazały się bezowocne.

Kryzys walutowy Zachodu pogłębia się

Zamknięcie giełdy w Paryżu

PARYŻ (PAP) — Obecny program oszczędności mający na celu zachowanie wartości franka, zgodnie z

Cląg dalszy na str. 6

Cląg dalszy na str. 6

Władze w Mali sprawują wojskowi

LONDYN (PAP) — Jak już informowaliśmy grupa oficerów obaliła we wtorek rząd malijski, na którego czele stał prezydent MODIBO KEITA. Przewroten kierował porucznik MUSSA TRAORE.

Stolica kraju, Bamako, jest odcięta od świata. Jedynie wiadomości o sytuacji w kraju napływają z Abidżanu stolicy Wybrzeża Kości Słoniowej, dokąd docierała komunikacja radiowa nowych władz.

Z doniesień tych wynika, że w Bamako powstał „wojskowy komitet wyzwolenia narodoewo” który sprawnie ewakuował władze polityczne i administracyjne aż do powstania nowego rządu drogą wybrorów Lwów Keity i członków jego gabinetu nie są znane. Zamachowcy zarzucają mu „tendencje dyktatorskie”.

Agencja France Presse podała, że przewroten dokonali młodzi oficerowie, którzy nie zaminali dotychczas ważnych stanowisk w wojsku.

Napięcie w Korei

MOSKWA (PAP) — Agencja TASS ogłosiła komentarz WASILA CHARKOWA, w którym pisze, że naruszanie rozżym przez wojska amerykańskie i południowokoreańskie osiągnęło obecnie skalę, która może wywołać poważne następstwa. Na południu Korei trwają przygotowania wojenne. Według informacji brytyjskiego dziennika „Observer” 18 dwujżył południowokoreańskich i dwia amerykańskie przesunęto bezpośrednio w pobliże strefy demilitaryzowanej. Władze seulske utworzyły ogromny korpus rezerwistów, rozciągnęły ponad miliony ludzi i faktycznie przedstawiały kraj na torze wojenne.

Kłeska suszy w Rodezji

LONDYN (PAP) — Ostatnie badania stwierdziły, że sytuacja w kraju napływają z Abidżanu stolicy Wybrzeża Kości Słoniowej, dokąd docierała komunikacja radiowa nowych władz.

Z doniesień tych wynika, że w Bamako powstał „wojskowy komitet wyzwolenia narodoewo” który sprawnie ewakuował władze polityczne i administracyjne aż do powstania nowego rządu drogą wybrorów Lwów Keity i członków jego gabinetu nie są znane. Zamachowcy zarzucają mu „tendencje dyktatorskie”.

POGODA

DZIS — zachmurzone, deszcz, miejscami opady śniegu. Jutro — pochmurno, deszcz, wiatry. Temperatura — 10°C. Wiatr — 10 km/h. Woda — 10°C.

Na całym świecie trwała protesty niezłomych wyrobów wydzianem przybiegła żucie walczą za A. Pasquillia, oskarżonego o walkowanie do kłosała zamachu na premiera Jozefa.

NA ZDJĘCIU: brutalna akcja policji włoskiej w czasie demonstracji w Rzymie.

WYKŁADY

V Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

V Zjazd PZPR zatwierdza sprawozdanie z działalności Komitetu Centralnego oraz w pełni aprobuje linię polityczną przedstawioną w referacie wygłoszonym przez tow. Władysława Gomułka.

Realizacja nakreślonej w uchwale IV Zjazdu polityki partii zapewnia dalszy wszechstronny rozwój Polski oraz umocniła jej bezpieczeństwo i pozycję międzynarodową. Partia skutecznie odpierała ataki wstecznych i umacniała swą więź z masami pracującymi, a tym samym kierowniczą rolę w życiu politycznym kraju. W dążeniu do umocnienia pokoju i bezpieczeństwa Polski — partia utrwałała sojusze i współpracę naszego kraju z bratnimi krajami socjalistycznymi i działała na rzecz umocnienia jednolici międzynarodowego ruchu komunistycznego.

jest niedostateczna. Nie jest również zadowalające tempo wzrostu wydajności pracy oraz postęp organizacji pracy i wykorzystania czasu roboczego.

Nada utrzymuje się tendencja do nadmiernego wzrostu inwestycji przy niedostatecznym wykorzystaniu rezerw produkcyjnych nie wymagalających nakładów inwestycyjnych. Zbyt długie są też cykle realizacji inwestycji.

2. Główne zadania gospodarcze na lata 1969-70

1. W latach 1969-1970, obok wykonania zadań bieżącej 5-letki, należy stworzyć warunki dla dalszej rozbudowy i rekonstrukcji gospodarki narodowej w następnym 5-leciu. W tym celu niezbędne jest uzyskanie w okresie najbliższych 2 lat wzrostu dochodu narodowego o około 12 proc., co powinno zapewnić wzrost spożycia z dochodu osobistych ludności w całym bieżącym 5-leciu o 25-30 proc., a w przeciętnej nieco wyższym od ustalonego na bieżący plan 5-letni.

W latach 1969-1970 produkcja globalna przemysłu powinna wzrastać średniorocznie o ok. 8 proc. (przy znacznym szybszym tempie wzrostu produkcji przemysłu maszynowego i chemicznego, w tym produkta środków wytwarzania o niecałe 9 proc., a przedmiotów spożycia — o ok. 6,5 proc.).

2. Pilne potrzeby importowe oraz konieczność zrównowżenia bilansu płatniczego państwa wymagają dalszego wzrostu eksportu w latach 1969-1970 przeciętnie o ok. 8 proc. rocznie.

3. Konieczna jest również koncentracja wysiłków dla wykorzystania wszystkich możliwości wzrostu produkcji dóbr konsumpcyjnych.

4. Szczególna opieka musi być otoczona produkcją środków produkcji dla rolnictwa, a także transport i budownictwo powinny dołożyć starań, aby maksymalnie zaspokoić potrzeby związane z rozwojem produkcji rolnej oraz przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi.

5. W działalności inwestycyjnej należy skoncentrować uwagę na terminowym oddawaniu do użytku podstawowych obiektów bieżącej 5-letki.

6. Potrzeby gospodarki narodowej wymagają przyspieszenia rozwoju hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych oraz przemysłu materiałów budowlanych.

Odpowiednio zwiększone nakłady inwestycyjne należy przeznaczyć na wykonanie zadań budownictwa mieszkaniowego oraz prototypowania, zaplecza technicznego i uzbrojonych terenów pod rozszerzony program tego budownictwa w następnym 5-letciu.

6. Ważnym zadaniem jest zapewnienie niezbędnej produkcji przewoźnej i dalsze ulepszenie prasy transportu.

7. W realizacji obecnego planu 5-letniego należy, zapewniając wykonanie planowych zadań we wszystkich dziedzinach gospodarki, poświęcić duży akcent na prace rozroczkowe i produkcyjne, decydujących o dalszym rozwoju.

8. Duża aktywność i zaangażowanie członków partii, a także bezpartyjnych znalazły wraz w bardzo licznych wnioskach, propozycjach i wypowiedziach, zgłoszonych w dyskusji przedzjazdowej.

Zjazd zobowiązuje wszystkie organizacje i instancje partyjne do wnikliwego przeanalizowania zgłoszonych wniosków, propozycji i uwag oraz podjęcia kroków w celu ich realizacji.

3. Ogólne kierunki rozwoju gospodarki narodowej w latach 1971-1975

1. Przyszły plan 5-letni powinien zapewnić dalszy wszechstronny rozwój ekonomiczny i kulturalny kraju oraz wzrost stopnia życiowej ludności. Procesowi dalszej industrializacji kraju powinno nadal towarzyszyć dążenie do bardziej równomiernego rozmieszczenia sił wytwórczych i wdrożenia w występujących jeszcze w rozwoju poszczególnych regionów kraju dysproporcji.

Zakłada się, że w latach 1971-1975 dochód narodowy wzrosnie o ok. 36 proc., a więc na poziomie zbliżonym do osiągniętego bieżącej 5-letki. Aby to osiągnąć należy w następnym 5-ciu latach zapewnić wzrost produkcji przemysłowej o 45-47 proc., czyli przeciętnie o ok. 8 proc. rocznie.

Niezbędne jest konsekwentne dostosowywanie produkcji do wzrastających potrzeb odbiorcy rynku wewnętrznego oraz do zamierzeń inwestycyjnych. Należy dokonać unowocześnienia struktury przemysłu oraz zmniejszyć rozpiętość pomiędzy tempem wzrostu produkcji i dochodów wytwarzanych i przedmiotów spożycia.

2. Przemysł decydujący o unowocześnieniu gospodarki (przede wszystkim maszynowy i chemiczny) powinny rozwijać się w tempie szybszym od przeciętnego dla całej

produkcji przemysłowej. Jednym z najważniejszych zadań przemysłu pozostaje powiększenie produkcji eksportowej.

Konieczne jest zwrócenie szczególnej uwagi na szybkie zakończenie pracować i modernizację poszczególnych branż i zakładów oraz realizację zadań w tym zakresie, terminowo oddawanie do ruchu nowych obiektów inwestycyjnych, szybkie uruchamianie produkcji nowych wyrobów.

3. Podstawowa część dochodu narodowego, która stanowi ogólny fundusz spożycia, powinna w następnym 5-letciu wzrosnąć o ok. 27-29 proc. w tym spożycie indywidualne o 26-28 proc., a w przeciętleniu na 1 mieszkańca o 20-22 proc. Kontynuować należy politykę zmierzającą do utrzymywania równomiernego wzrostu konsumpcji (a więc realnych dochodów z gospodarki w całości) przy klasie robotniczej i chłopów.

Zakłada się, że zatrudnienie w gospodarce upełnionej w następnym 5-leciu wzrosnie o ok. 1,6 mln osób, a liczba osób czynnych zawodowo w rolnictwie w skali całego kraju wzrosnie o 26-28 proc., a w przeciętleniu na poziomie. Realizację polityki pełnego zatrudnienia należy ściśle powiązać z dalszym wzrostem wydajności pracy — jako podstawowym czynnikiem intensyfikacji procesów gospodarczych. Wzrost nakładów inwestycyjnych wzrastać powinna rocznie o 5-6 proc., a w budownictwie — o ok. 5 proc., a więc w tempie nieco szybszym niż w bieżącym 5-leciu. Wzrost nakładów inwestycyjnych przy kierować głównie do dziedzin, które decydują o wzroście gospodarki narodowej.

Niedozwone jest, z jednej strony, lokalizowanie nowych obiektów przemysłowych (o tzw. swobodnych warunkach lokalizacji) na terenach o wysokim przyroście rezerw roboczych z drugiej — bezdusznie korymować politykę dekoncentracji wielkich miast i rejonów wysoko uprzemysłowanych.

4. W celu dalszego rozwoju gospodarczego kraju systematycznie poprawy warunków życia i podniesienia standardów życia inwestycyjnych powinien kształtować się w granicach 38-40 proc. w porównaniu do lat 1966-1970. Należy nadal utrzymać nieco wyższe tempo wzrostu nakładów na inwestycje produkcyjne (przy priorytecie inwestycji w przemyśle) niż nieprodukcyjne (przy priorytecie w gospodarce mieszkaniowej i komunalnej).

5. Zasadnicze znaczenie dla przyszłego rozwoju gospodarczego zarówno Polski, jak i pozostałych państw socjalistycznych — ma rozszerzenie wzajemnych obrotów na bazie podobnej specjalizacji i kooperacji produkcji. Będziemy dążyć do znacznie szerszego niż dotychczas integracji gospodarczej państw zrzeszonych w RWPG.

4. Zmiany w systemie planowania i zarządzania

O steru! lat kraje socjalistyczne, zjednoczone w RWPG, doskonały system zarządzania i planowania, uprawiając w tym jedną z ważnych przesłanek podniesienia efektywności gospodarowania. Odrzucając rewizjonistyczne koncepcje, podważające rolę centralnego planowania w gospodarce, niezajęcie do zastąpienia jego funkcji innymi działaniami mechanizmu rynkowego, dążymy do umocnienia roli centralnego planowania państwa. Ma to być przede wszystkim oparcie na podstawach naukowych, a jednocześnie wyposażenia w większym stopniu w dzwignie i bodźce ekonomiczne kosztem ograniczenia ilości dyrektywnych nakazów planu. Ma to być wywołanie inicjatyw organizacji gospodarczych.

1. Uwzględniając specyfikę poszczególnych dziedzin i gałęzi gospodarki, a nawet poszczególnych branż, trzeba dostosować do niej konkretne rozwiązania systemu ekonomiczno-finansowego i w zakresie metodu planowania.

Doskonalenie metod planowania i zarządzania powinno tworzyć dwoje obiektywnie uzasadnionemu procesowi koncentracji produkcji i zwiększania serii produkcyjnych i wzrostu efektywności, przy czym unowocześnienia i potaniaenia produkcji. Wybór węższych kierunków rozwoju powinien jednocześnie stać się punktem wyjścia dla koncentracji pracy i z nią bardziej naukowych i prac zaplecza konstrukcyjnego oraz technologicznego.

2. Celem planowania na szczeblu centralnym powinno być kształtowanie rozwoju podstawowych dziedzin, gałęzi, regionów i organizacji gospodarczych. Centralne sterowanie procesami gospodarczymi przy pomocy planów powinno zapewnić właściwe tempo rozwoju sił wytwórczych i prawidłowe proporcje rozwoju ekonomicznego.

Niezbędna przesłanka doskonałości metodu planowania jest zlikwidowanie sztywnej roli Dyrektywny charakter powinien mieć tylko najważniejsze zadania i środki niezbędne dla wykonania NPG, różne w zależności od rodzaju zadań. Wzrost wydajności i efektywności nie powinny być przedmiotem dyrektywnych działań przedsięwzięcia w stosunku do ustaleń NPG. Należy

uspawnić metody planowania w przemyśle terenowym, państwowym i spółdzielczym.

3. Należy uświadomić, że w gospodarce socjalistycznej jak i dorajnych umów o dostawy między producentami i odbiorcami i podnieść rangę tych umów.

W zakresie planowania artykułów rynkowych dyrektywy planu powinny, stosownie do możliwości materialnych gospodarki, wyznaczać tylko ogólne granice produkcji w rozbiu na podstawowe grupy towarowe. Przedsiębiorstwa powinny mieć prawo, niezależnie od przebiegu zamówień, same wykorzystywać swoje plany.

W celu ściślejszego dostosowania produkcji do zapotrzebowania odbiorców należy przywrócić wprowadzenie w planowaniu miernika produkcji towarowej, zrealizowanej, zamiast obecnie stosowanego miernika produkcji w całości, obejmującej również nieczęść przedsiębiorstwa, która powiększa zapasy przedsięwzięcia.

4. Istotne znaczenie posiada pogłębienie analitycznych metod planowania. Metody programowania optymalizacyjnego i inne instrumenty analityczne mogą i powinny być szerzej zastosowane. Należy rozwijać i doskonalić system planowania regionalnego.

5. W dalszym doskonaleniu systemu ekonomiczno-finansowego należy przede wszystkim zwrócić uwagę na ulepszenie rachunku ekonomicznego dostosowanego do specyfiki branży.

6. W uświadomianiu metod planowania i zarządzania przemysłem należy wnieść zmiany, które zapewnią reformy cen i kosztów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych w kierunku zbilansowania tych cen do rzeczywistych warunków i właściwej relacji do cen rynku światowego.

7. W oparciu o nowe ceny zapotrzebowane zostaną przedsiębiorstw i zjednoczeń, podnosząc, aby mogły one skutecznie oddziaływać na postęp techniczny, na dostosowanie produkcji do potrzeb odbiorców i na podnoszenie jej jakości.

8. Doskonalenie systemu finansowego i zmiany cen zaopatrzeniowych powinny umożliwić powiązanie wyników handlu zagranicznego, zarówno w importcie, jak i w eksporcie, z innymi wynikami finansowymi przedsiębiorstw i zjednoczeń.

9. Należy przejść na system finansowania inwestycji, który zapewniłby centralne kierowanie procesem redystrybucji środków socjalistycznych, a jednocześnie angażował środki w celu przedsięwzięcia i zjednoczeń, podnosząc w ten sposób ich zainteresowanie poprawą wyników ekonomicznych i efektywnością nakładów inwestycyjnych. Zmiany zasad planowania i finansowania inwestycji wymagają przede wszystkim doskonalenia organizacji i metod działania banków.

8. Postępująca koncentracja produkcji powoduje potrzebę tworzenia nowych układów organizacyjnych i form powiązań międzyzakładowych. Zakres uprawnień przedsiębiorstw w dziedzinie zarządzania i planowania winien być zróżnicowany w zależności od ich wielkości i specyfiki produkcji.

9. Dalsze ulepszenie planowania i zarządzania gospodarką może odbywać się bez zakłóceń w toku pracy i strat tylko w warunkach umiarkowanego stopnia socjalistycznej dyscypliny w pracy, wzrostu poczucia odpowiedzialności każdego członka załogi za pełne i sumienne wykonanie zadań, za przestrzeganie obowiązujących norm postępowania i przepisów.

10. Jeden system ekonomiczno-finansowy stworzy sam przez się prawidłowe ukształtowanie stosunków między różnymi ogniwami aparatu zarządzania, ani właściwego układu stosunków społecznych w procesie produkcji. Spraw tych nie da się bowiem oderwać od kierowniczej działalności partii i od właściwego spełnienia innych funkcji przez administrację gospodarczą. Zasadniczym zadaniem będzie wszystkim — przed samorząd rolniczym.

5. Zadania w dziedzinie badań naukowych

W okresie między IV a V Zjazdem nastąpił szybki wzrost nakładów na prace badawcze oraz rozszerzenie bazy kadrowej i materialnej placówek naukowych i wyższych uczelni.

1. Potrzeby gospodarki wymagają koncentracji badań naukowych wokół zadań o wielowymiarowym znaczeniu dla dalszego rozwoju kraju. Przy podejmowaniu prac badawczych należy dokonywać analizy przewidywanych warunków ekonomicznych, uwzględniając waleczność praktycznego zastosowania wyników badań w gospodarce, możliwości inwestycyjne, kadrowe itp.

Pierwszeństwo należy przyznać realizacji zadań, które służą unowocześnieniu i rozwojowi wytwórczości i bogactwu naturalnych krajów, właściwemu zagospodarowaniu poszczególnych regionów.

W latach 1969-70 należy określić wielkość w planach naukowo-techniczne o powołaniu biurow naukowo-techniczne o powo-

Czwarta i Piąta

Clar dalszy ze str. 2

znaczenia dla rozwoju gospodarki w latach 1971-1975. Problemy te trzeba przedyskutować w oparciu o rozwiązania wybranym placówkom naukowym.

W okresie 1969-1975 należy utrzymać tempo wzrostu nakładów na badania i rozwój, co oznaczać będzie przeliczenie na 1975 rok pod koniec 5-letniego 2,5 proc. dochodu na badania i rozwój z głównych zadań jest ulepszenie struktury organizacyjnej szkół i placówek badawczych.

Doświadczenia i rozwijając własny potencjał badawczy, należy umacniać współpracę z branżą i nauką socjalistycznymi i w zakresie wybranych kierunków i problematyki badań, a także do tworzenia w miarę potrzeby wspólnych placówek badawczych.

6. Handel zagraniczny

Ważną rolą w realizacji zadań stołecznej gospodarki w latach 1971-1975 jest poprawa handlu zagranicznego. Wzrost eksportu gospodarki kraju wymaga zwiększenia importu paliw, surowców i materiałów do produkcji oraz niektórych artykułów rolno-spożywczych. Szczególnie szybko wzrastać będzie przyrost zamówień urządzeń oraz materiałów i jedynym źródłem pokrycia tego wzrostu jest eksport we wszystkich jego kierunkach.

W obrocie handlu zagranicznego rosnącego znaczenia nabierają będzie wymiana towarowa i wymiana usług. Zwiększenie rozmiarów handlu zagranicznego w kierunku eksportu naszego kraju wymaga zwiększenia dalszej poprawy opłacalności wywozu.

Do roku 1975 powinniśmy zwiększyć eksport o ok. 48 proc. w stosunku do roku 1970 - głównie przez wydatny wzrost wywozu maszyn i urządzeń oraz przemysłowych artykułów konsumpcyjny. Duży wpływ na zwiększenie kierunków rozwoju eksportu państwa wyrzuci wieloletnie umowy o dostawach. Centrale handlu zagranicznego powinny zawierać takie umowy nie tylko z załaganymi specjalizacyjnymi sił w wywozie, ale również z innymi przedsiębiorstwami i przedsiębiorstwami przemysłowymi.

Główna rola w zwiększeniu wpływów dewizowych przypadnie w przyszłym pięcioletnim przemyśle maszynowym.

Ważnym działem eksportu pozostaną paliwa (węgiel), surowce (m. in. siarka) i materiały do produkcji. Udział tej grupy towarów w całości naszego eksportu będzie się zmniejszał, niemniej zachować powołane z uwagi na naszego bilansu obrótów towarowych i płatniczych z zagranicą.

Eksport artykułów rolno-spożywczych powinien być utrzymany na obecnym poziomie. Wzrost eksportu tych towarów powinien iść w parze z pełnym zapoznaniem rynku wewnętrznego oraz uwzględnianiem wymogi jakościowej.

Rozwój naszej specjalizacji eksportowej powinien uwzględniać przede wszystkim potrzeby i dążenia rynku krajów zrzeszonych w EWG. Istotny trzeba też przede wszystkim szukać nowych kierunków i form eksportu. Wzrastającą rolę w naszym obrocie handlowym z zagranicą powinny odegrać kraje rozwijające się gospodarką. Istotną rolę zainteresowani w rozwoju handlu zagranicznego z wysoko rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi.

7. Rozwój bazy surowcowo-materiałowej i kooperacyjnej

W gospodarce paliwowo-energetycznej istotne jest pokrycie przysztu zapotrzebowania na energię. Wzrost produkcji energii elektrycznej i ciepła technologicznego wymaga zwiększenia roli węgla kamiennego należy poprawić strukturę bilansu paliwowo-energetycznego, przede wszystkim przez zwiększenie udziału gazu ziemnego, a także paliw kopalnych. Produkcja energii elektrycznej w 1975 powinna być 65 mld kWh w 1968 r. 35000 t w 1975 r., głównie w oparciu o koks i węgiel spaliniający. Wzrost tempa wydobycia węgla koksującego, zwłaszcza

2. Podstawowym problemem w hutnictwie żelaza będzie w latach 1971-75 osiągnięcie poziomu postępowych standardów jakościowo-technicznych wyrobów, przy jednoczesnym obniżeniu kosztów własnych oraz przemyśle asortymentowy. Realizacja tych zadań wymaga przede wszystkim zwiększenia dróg modernizacji i rekonstrukcji i urządzeń starszego hutnictwa, dążenia do przetrwania. Istotne znaczenie dla osiągnięcia zadań przez hutnictwo będzie miało oddanie do użytku szeregu nowych i zmodernizowanych obiektów.

3. Podstawowym zadaniem w rozwoju hutnictwa i hutnictwa metali nieżelaznych będzie efektywne wykorzystanie zdolności produkcyjnej kopalni miedzi oraz dalsze unowocześnienie przemysłu cynkowego. Wzrost produkcji miedzi powinien dostarczyć w 1975 roku 4 mln t w porównaniu z 1968 rokiem 2,5 mln t. W 1968 umożliwił zmniejszenie importu miedzi o przeszło 30 proc. przy równoczesnym zwiększeniu jej zużycia w kraju o przeszło 10 proc. Konieczne jest zwiększenie w następnym 5-letnim

niech nakładów na rozbudowę hutnictwa miedzi oraz zakładów wytworczających gotowe wyroby z wykorzystaniem jej stopów przy ograniczeniu wydatków na wydobycie rudy.

Niezbędne jest także dalsze unowocześnienie hutnictwa w cynku oraz przyspieszenie budowy w Zielboku Olsztyni rud cynkowo-olowiowych i produkcja cynku pryzmatycznym. W 1970 tys. ton. W 1975 roku udział cynku w produkcji cynku z surowców kruszowniczych nie powinien być mniejszy niż osiągnięty w 1970 r. miedzianka powinno w roku 1970 osiągnąć poziom ok. 3,8 kg.

4. Bardzo istotnym zadaniem przemysłu chemicznego jest właściwe wykorzystanie przerobu ropy naftowej dla uzyskania niezbędnej ilości surowców petrochemicznych do produkcji tworzyw sztucznych, włókien 5-letni powinien być okresem intensywnego rozwoju petrochemii. Zdolności produkcyjne ropy naftowej w porównaniu z 1970 r. niemal trzykrotnemu wzrostowi. Konieczne jest też zwiększenie przerobu ropy naftowej z ok. 57 mln ton w 1968 r. do ok. 7,5 mln ton w 1970 r. oraz do 13,5-14,5 mln ton w ostatnim roku następnego 5-letniego Planu. W 1975 powinna zostać podjęta.

W bieżącym planie 5-letnim intensywnie rozwija się przemysł zastępczych surowców naturalnych włókien chemicznych, których produkcje w 1975 roku powinno się zwiększyć prawie dwukrotnie w porównaniu z 1970 r. Istotnym kierunkiem rozwoju produkcji włókien syntetycznych jest podniesienie jakości włókien włókoszowych, zwiększenie ich trwałości i odporności na pranie. Trzeba zapewnić wzrost udziału włókien chemicznych w obrotu w 1970 r. z 43,2 proc. w 1965 r. do 50 proc. w 1975 r. i do ok. 55 proc. w 1975 r.

Ważnym zadaniem przemysłu chemicznego jest zapewnienie w latach 1971-1975 co najmniej dwukrotnego wzrostu w ogólna siarki, w oparciu o najbardziej efektywną technologię.

5. Przemysł maszynowy - dostawca maszyn i urządzeń - niezbędnych dla unowocześnienia produkcji we wszystkich dziedzinach przemysłu - odgrywa podstawową rolę w rozwoju całej gospodarki narodowej. Jego ważnym zadaniem w najbliższych latach jest omówienie produkcji nowych maszyn i urządzeń oraz własnych nowoczesnych konstrukcji.

Rozwój przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego powinien odbywać się na zasadzie koncentracji sił i środków w wybranych gałęziach. Celem zaspokolenia przemysłowego rozwoju naszego kraju, konieczna jest rozbudowa wyspecjalizowanej bazy produkcyjnej fabryk, podzespołów i zespołów maszyn oraz norm, iść również istotna poprawa jakości i poziomu wykonania. Należy do wszystkich zakładów ustalić programy unowocześnienia poziomu wytwarzania do 1975 roku. Unowocześnienie procesów wytwarzania powinno służyć wyrównaniu poziomu inwestycji modernizacyjnych w całym przemyśle.

Jednym z istotnych zadań przemysłu maszynowego jest dalsze podniesienie jakości i nowoczesności produkowanych wyrobów. Wazna rezerwa stanowią w przemyśle maszynowym możliwości poprawy jakości i nowoczesności produkowanych wyrobów. Istotnym kierunkiem rozwoju przemysłu maszynowego jest podniesienie jakości i nowoczesności produkowanych wyrobów. Wazna rezerwa stanowią w przemyśle maszynowym możliwości poprawy jakości i nowoczesności produkowanych wyrobów.

8. Zadania budowlanych i przemysłu materiałów budowlanych

Zakładany w gospodarce ogólny poziom inwestycji wymaga zwiększenia produkcji budowlanych w latach 1969-1970 o ok. 14 proc., a w 1975 r. o dalsze ok. 35-38 proc.

1. Moc produkcyjna budowlanowa należy jednak rozwijać szybko, a mianowicie w 1975 r. 38-40 proc. siłowni elektrycznych i rezerwy inwestycyjnej. Wazna jest zwiększenie inwestycyjnej i rezerwy inwestycyjnej. Wazna jest zwiększenie inwestycyjnej i rezerwy inwestycyjnej. Wazna jest zwiększenie inwestycyjnej i rezerwy inwestycyjnej.

Pomysłowe wykonanie zadań budowlanych będzie odbywać się w sposób techniczno-organizacyjny. Oznacza to konieczność dalszego unowocześnienia budowlanego, stworzenia i przemyślenia budowlanego, stworzenia i przemyślenia budowlanego, stworzenia i przemyślenia budowlanego.

2. Terminowe i sprawne zapewnienie materiałów budowlanych jest decydującą funkcją inwestora. Wzrost produkcji materiałów budowlanych, aby zaspokoić zwiększone zapotrzebowanie, musi być oparte na operacyjnej.

3. Podstawowym zadaniem budowlanych

stać się powinno wydajne skrócenie cyklu budowy oraz dalsze obniżenie kosztów i podniesienie jakości wykonawstwa.

9. Przemysł dla rolnictwa

Dalszy rozwój rolnictwa wymaga zwiększenia dostaw odpowiednich środków produkcyjnych, przede wszystkim traktorów, narzędzi i maszyn rolniczych oraz nawozów i środków ochrony roślin. Wydajność należy zwiększyć dostawą ciekłych ciężkich 15 KM, ciekłych lekkich o mocy 30 KM oraz maszyn uniwersalnych w asortymencie znacznie rozszerzonym, w tym maszyn do sprzetu zbóż, okopowych, roślin pastewnych i pielęgnacji użytków zielonych, a także części zamiennych. Bardzo ważnym zadaniem przemysłu jest dostarczenie nowoczesnych przyrządów dostosowanych do warunków pracy w rolnictwie. Konieczne jest również pełne pokrycie zapotrzebowania na deficytowe obecnie maszyny kome.

Należy kontynuować realizację programu zwiększenia produkcji nawozów azotowych oraz zwiększyć produkcje nawozów fosforowych. Priorytet produkcji nawozów powinna mieć produkcja nawozów w postaci wielokładniczych, w tym w postaci wielokładniczych nawozów wysoko skoncentrowanych.

Dzięki zwiększeniu krajowej produkcji nawozów azotowych oraz importowi - do wydatku dla rolnictwa powinny w 1975 roku wynieść ok. 400 400 proc. w porównaniu z 1970 r.

Rozwój produkcji środków ochrony roślin powinien zapewnić pełne pokrycie potrzeb i poprawę struktury tych wyrobów.

10. Główne zadania rolnictwa i leśnictwa

Partia kontynuować będzie dotychczasową politykę rolną i doskonaląc ją nadal we wspólnym interesie klasy rolniczej i chłopskiej. Istotnym zadaniem polityki rolnej jest kojarzenie szybkiego wzrostu produkcji z procesem socjalistycznych przeobrażeń społeczno-gospodarczych wsi.

1. Zadania wzrostu produkcji rolnej wymagają oraz bardziej intensywnego wykorzystania każdego hektara użytków rolnych. Konieczne jest zaostrzenie ochrony gruntów uprawnych przed nadmiernym przetrzaskaniem ich na cele nierolnicze.

Państwo wspierać będzie inicjatywę produkcyjną rolników przez poprawę ekonomicznych warunków produkcji, pomoc kredytową i wszechstronny instruktaż fachowy. Rozszerzać i doskonaląc należy system kontraktacji, który w sposób planistyczny wiąże gospodarke indywidualną z gospodarstwem narodowym.

2. Duża waga rolnictwa w gospodarce narodowej wymaga dalszego wydajnego zwiększenia nakładów inwestycyjnych. Przy ich rozdziale należy w szerszym zakresie uwzględnić potrzeby województw i terenów dotychczasowych warunkami szybkiego zwiększenia produkcji rolnej.

Konieczność dalszej modernizacji materiałno-technicznej bazy rolnictwa oraz wzrostu wydatków na te potrzeby i inne potrzeby inwestycyjne wsi uzasadniają utrzymanie Funduszu Rozwoju Rolnictwa - jako ważnej dzwigni unowocześnienia gospodarki chłopskiej.

Fundusz Rozwoju Rolnictwa będzie, podobnie jak dotychczas, stanowił materiałną podstawę rozwoju wszechstronnej działalności kolek rolniczych, która powinna koncentrować się na lepszym wykorzystaniu potencjału występujących rezerw produkcyjnych zwierzeź.

3. Naczelnym zadaniem w produkcji rolnej jest osiągnięcie samowystarczalności w produkcji zbóż oraz wydajne zwiększenie zbiorów paszy jako podstawy wzrostu produkcji zwierzeź.

Dla dalszego powiększenia produkcji zwierzeź - obok szybkiego wzrostu produkcji zbóż - konieczne jest przyspieszenie wzrostu produkcji pastewnych. Należy doprecyzować do zasadniczej poprawy gospodarki na użytkach zielonych, w których tkwią największe rezerwy produkcyjne.

4. Trzeba nadal rozwijać pogłębienie bydła, produkcje żywa i mleka oraz produkcje cieląt i cieląt chlewnych, jak również intensywnie zwiększyć produkcję cieląt i cieląt chlewnych, jak również intensywnie zwiększyć produkcję cieląt i cieląt chlewnych.

5. Coraz większą rolę w postępie całego rolnictwa spełniają PGR-owcy oraz kółka rolnicze. Wzrost produkcji rolnej i mleka oraz doskonalenie produkcji nasion kwalifikowanych i hodowlany zwierząt pastewnych, przetrzaskanych w rolnictwie. Szczególnie ważna sprawa jest szybkie podniesienie produkcji i poprawa wyników gospodarczych słabych ekonomicznie PGR-owców.

Większa niż dotychczas uwaga zwrócić trzeba również na rozwój budowlanego mieszkaniowego także w formach spdzielczym. Państwo będzie nadal udzielać spdzielczym produkcyjnym pomocy ekonomicznej i technicznej. Aby ta pomoc była efektywna, należy spdzielnie produkcyjne powinny zwiększyć własny wkład na produkcje zbożową i zwierzeź oraz na unowocześnienie i modernizację przyrządów i sprzętu wykorzystaniu własnych środków.

6. O wzroście plonów zdecyduje przede wszystkim wzrost nawożenia mineralnego. Dlatego należy także szybko powiększyć dostawy nawozów, aby pod zbory 1975 roku osiągnąć poziom ich zużycia w wysokości 190-200 kg w czystym składniku (NPK) na hektar użytków zielonych. Konieczne jest dalsze wydajne zwiększenie wapnowania gleb.

Zasadniczy wpływ na efektywność produkcji zwierzeź wywierają poprawa poprawa żywienia zwierzeź i coraz szersze stosowanie przemysłowych mieszanek pasz, dodatków mineralnych i preparatów zapobiegających chorobom zwierzeź. Stosownie do tych zadań należy więc rozbudować i modernizować przemysł paszowy farmaceutyczny i bioweterynaryjny. Trzeba zwiększyć dostawy materiałów budowlanych dla potrzeb wsi i rolnictwa.

7. Intensyfikacja rolnictwa wymaga znacznego rozszerzenia użytków produkcyjnych, remontowych, inwestycyjnych i handlowych. Kółka rolnicze, POM i ich filie powinny więc koncentrować wysiłki na rozszerzeniu usług mechanizacyjnych. Usługi w zakresie wywozu nawozów i wapna, ochrony roślin, zbioru zbóż i okopowych, pielęgnacji użytków zielonych powinny być uznane za priorytetowe. Należy nadal rozszerzać proces koncentracji sił w kółkach rolniczych, organizować i umacniać międzykolek bazy maszynowej, zwłaszcza w rejonach, gdzie powiększyć potrzeb usługowych warunków zwiększenia produkcji rolnej.

8. Dostawy sprzętu rolnictwa w nowoczesne środki produkcji wymaga dalszego, szybkiego podnoszenia kwalifikacji rolników i ogółu pracownikó rolniczych. Kółka rolnicze, PGR-owcy, kółka rolnicze i rolnicy w PGR, zarządy spdzielni produkcyjnych i służba rolna powinny uważać podnoszenie kultury rolnej, ulepszenie postępowych metod agrotechniki jako jedno z głównych zadań polityki rolnej. Istotne jest doskonalenie przygotowania młodzieży do pracy w rolnictwie i związanych z nim zawodach.

9. Szybki postęp nauki i techniki w rolnictwie wymaga do dalszego doskonalenia pracy kadry inżynierów-technicznych. Bardzo ważne jest także szybko wdrażanie do produkcji wyników badań naukowych.

Najważniejszym zadaniem gospodarki leśnej pozostaje pomnożenie zasobów lasów. W tym celu konieczne jest wszechstronna intensyfikacja gospodarki leśnej. Niemniej ważne jest dążenie do poprawy zagospodarowania lasów chłopskich.

W okresie do 1975 roku zapewnić należy inwestycje wymagane do dalszego doskonalenia pracy kadry inżynierów-technicznych. Bardzo ważne jest także szybko wdrażanie do produkcji wyników badań naukowych.

11. Przemysł rolno-spożywczy

W całokształcie polityki rolnej coraz większego znaczenia nabiera szybkie powiększenie mocy przetwórczych przemysłu spożywczego.

1. W latach 1971-1975 przysrost nakładów inwestycyjnych w przemyśle rolno-spożywczym powinien usunąć istniejące niedobory zdolności produkcyjnych i zapewnić wykorzystanie surowców oraz lepsze zaspokojenie potrzeb ludności.

2. Zwiększenie podaży surowców rolnych, zwłaszcza produktów pochodzenia zwierzeź oraz owoców i warzyw, a także znaczny wzrost pulowów ryb wymaga dalszej rozbudowy i modernizacji składowej i transportowej bazy przetwórczej, młarni, masarni i chłodni napojów chłodzących wymagają rozbudowy i zwiększenia zdolności produkcyjnej.

3. Dalsze usprawnienie gospodarki żywnościowej wymaga dalszego powiata rolnictwa i przemysłu spożywczo, lepszej koordynacji inwestycji oraz dostosowania rozmieszczenia przetwarzających surowce rolne zakładów do baz produkcji rolnej.

12. Zadania w zakresie rozwoju transportu, żeglugi i łączności

Wzrost gospodarki w latach 1971-1975 wymaga przyspieszenia rozwoju transportu i łączności.

1. Powstałe w toku bieżącego 5-letnia trudności w działaniu kolei powinny być usuwane stopniowo w latach najbliższych przez zwiększenie liczby wagonów towarowych i usprawnienie pracy eksploatacyjno-przewozowej.

Do 1975 r. powinny zostać zelektryfikowane wszystkie podstawowe magistrale kolejowe. Wzrost produkcji rolnej i mleka oraz doskonalenie produkcji nasion kwalifikowanych i hodowlany zwierząt pastewnych, przetrzaskanych w rolnictwie. Szczególnie ważna sprawa jest szybkie podniesienie produkcji i poprawa wyników gospodarczych słabych ekonomicznie PGR-owców.

2. Przewidywany wysoki wzrost przewozów samochodami wymaga w okresie 1971-1975 r. zwiększenia dostaw samochodów o dużej ładowności wozów specjalnych oraz wyszczególnienie produkcji samochodów towarowych. Szczególną uwagę należy zwrócić na rozwój komunikacji autobusowej.

3. Zwiększając się w szybkim tempie obroty morskie wymagają dalszego wydatkowego rozwoju Towarzystwa Wodno-Transportowego i stoczni remontowych, a także budowa nowoczesnych specjalistycznych baz przeladunkowych w portach.

4. Podstawowym kierunkiem rozwoju łączności powinna być rozbudowa i unowocześnienie telekomunikacyjnej sieci międzymiastowej.

Cląg dalszy na str. 4

Cląg dalszy ze str. 3

stowej. Należy wydalić zwiększyć liczbę instalowanych numerów telefonicznych w miejskich centralach automatycznych oraz w dalszym ciągu rozszerzyć system łączności telegraficznej i dalekopisowej.

13. Zaopatrzenie ludności — usługi

1. Niezbędne jest zapewnienie szybkiego rozwoju przemysłów produkcyjnych dla potrzeb rynku, zwłaszcza z punktu widzenia potrzeb do wzrostu dostaw wyrobów ogo przemysłowe powinno wynieść w latach 1969—1970 ok. 16 proc., ale w szybszym tempie — o ok. 25 proc. powinny wzrosnąć dostawy artykułów rynkowych produkowanych przez przemysł maszynowy i metalowy; dostawy wyrobów przemysłu chemicznego — o ok. 25 proc., a meblarskiego — o ok. 21 proc.

2. Zmiany w strukturze spożycia będą kształtować się pod rosnącym wpływem wzrostu zatrudnienia, znaczący wpływ mającego ogólny wzrost liczby ludności oraz pod wpływem wzrostu grupy ludności w wieku 20—29 lat, w którym rośnie zapotrzebowanie na towary i usługi. Oba te czynniki spowodują poważny wzrost zapotrzebowania na odzież, obuwie i inne artykuły przemysłowe, a także na mieszkania, meble oraz wszelkiego rodzaju usługi. Ważne zadania w tym zakresie przedkładał dalszym motoryzacyjny, który obok wydawnego zwiększenia dostaw samochodów osobowych powinien również zapewnić wystarczającą produkcję części zamiennych, rozwinąć obsługę techniczną i remontową samochodów.

3. Ulepszenie organizacji i funkcjonowania handlu powinno opierać się przede wszystkim na: pogłębieniu analizy popytu, dalszym poporwie systemu dostaw (warunków i gospodarowania ich zapasami, — usprawnieniu działalności organizacji wiodących w handlu, intensyfikacji sortymentu artykułów, których produkcję zapewnia dalszym usprawnieniu obsługi konsumentów i rozszerzeniu zakresu usług.

4. W następnym 5-leciu nieodwzajemnione jest wydawnie zwiększenie zakresu odpłatnych usług dla ludności, poporwie ich jakości i terminowości. Należy zapewnić wzrost wartości usług, jednakże gospodarki leżniejszej dla ludności w 1975 r. o ponad 50 proc., w porównaniu z 1970 r. Państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, obok swego głównego zadania, jakim jest świadczenie usług, muszą rozszerzyć produkcję artykułów rynkowych. Trzeba ograniczyć tendencje do zwiększenia obrotów zremisja z gospodarką społeczną w zakresie świadczenia usług, należy przeciwdziałać skłódnemu przechwytywaniu części dochodu narodowego przez prywatne pośrednictwo handlowe.

14. Budownictwo mieszkaniowe i gospodarka komunalna

1. W latach 1971—1975 należy, w porównaniu do przewidzianych wyników obecnej 5-latki, zwiększyć program rezerwy budownictwa mieszkaniowego w miastach o ok. 28 proc., a uwzględniając niezbędne zwiększenie przeciętnej powierzchni użytkowej izb i mieszkań o ok. 31 procent. Wzrost uposażonego budownictwa mieszkaniowego w tym okresie powinien wynieść odpowiednio — w izbach ok. 31 proc., a w m kw. powierzchni użytkowej — o ok. 37 proc. Należy dążyć do poprawy rozwiązań funkcjonalnych w mieszkaniach.

Podstawową drogą poprawy warunków mieszkaniowych jest podniesienie standardu budownictwa spółdzielczego. Naczelnym zadaniem spółdzielczości mieszkaniowej powinno być zapewnienie do 1975 r. mieszkań w zasadzie dla wszystkich członków zarobkowych r. oraz tych kandydatów, których sytuacja mieszkaniowa będzie szczególnie trudna. Należy w latach 1971—1975 zapewnić również mieszkańca spółdzielcze dla rodzin kierowniczych do spółdzielni przez rady narodowe i zakłady pracy.

2. Do głównych zadań gospodarki komunalnej w latach 1971—1975 należy osiągnięcie dalszej, wyraźnej poprawy w zaporwie jakości i oszczędzaniu ścieków, funkcjonowaniu komunikacji miejskiej oraz oczyszczaniu śmieci.

3. W miarę możliwości należy zwiększać politykę zabudowy, jej wykorzystywanie dla potrzeb ludności i gospodarki oraz poprawić zabezpieczenie ludności i majątku narodowego przed powodzią.

14. Świadczenia społeczne

Podstawowym zadaniem partii w dziedzinie polityki społecznej jest doprowadzenie do zrównania uprawnień robotników i pracowników umysłowych w zakresie świadczeń społecznych.

Zróżnicowania wyników mogą przede wszystkim ze stażu pracy, zostają zawiązanymi, niektóre od prawniczo związane ze szczególnym rodzajem pracy.

1. Realizację tej zasady należy rozpocząć od ujednolicenia norm urlopowych, które zarówno dla robotników, jak i dla pracowników umysłowych w tym samym czasie przysługujących do pracy powinny wynosić: — po pierwszym roku pracy — 14 dni roboczych

- po trzech latach pracy — 17 dni roboczych
- po sześciu latach pracy — 20 dni roboczych
- po dziesięciu latach pracy — 26 dni roboczych

Normy te powinny być uwzględnione od stażu pracy, obejmującego również okres nauki.

Nowe ujednolicone normy urlopowe należy wprowadzić w pełni sukcesywnie w ciągu dwóch lat, począwszy od roku 1969. Zrównanie pozostałych praw pracowniczych, a wśród nich przede wszystkim uprawnień do pobierania świadczeń chorobowych, należy przeprowadzić sukcesywnie po roku 1970.

2. Należy kontynuować rozpoczęte już skracanie czasu pracy. W najbliższych 2 latach należy zakończyć wprowadzenie skróconej prężniejszej normy czasu pracy na stanowiskach pracy w warunkach uciążliwych i skłódnymi dla zdrowia oraz rozszerzyć stosowanie systemu 4-trygodniowego w branżach, w których występuje praca ciężka.

3. Wyównywanie dyscyplin w tym pomimo świadczeń społecznych na rzecz społecznych grup pracowników wymaga prawidłowego podziału środków.

4. Z uwagi na wzrost zatrudnienia kobiet konieczne jest zwiększenie liczby misie, w izbach i przyślozko oraz w dalszym ciągu rozszerzenie zakresu zorganizowanego wypoczynku wakacyjnego dzieci i młodzieży.

5. Stała poprawa poziomu opieki zdrowotnej wymaga dalszej rozbudowy sieci placówek leczniczych otwartego i skutecznym form powiązania przychodni i ośrodków zdrowia ze szpitalnictwem. Szczególne zadania spoczywają na placówkach przemysłowej służby zdrowia.

6. W rozwoju działalności społecznej zapobiegawczej należy pierwszeństwo problemom bezpieczeństwa życia, higieny pracy oraz opieki zdrowotnej.

7. Należy zapewnić pracownikom możliwość spożywania gorących posiłków w zakładach pracy poprzez tworzenie stołówek i bufetów, a także dostarczanie posiłków do wydziałów produkcyjnych.

8. Pracownicy odchodzący z czynnego życia zawodowego na zasłużony wypocznik powinni być otaczani rosnącą troską zakładów pracy. Rentistom trzeba zapewnić korzystanie z niezbędnym zakresie ze stołówek i przyślozko, wczasów zakładowych i różnych form opieki zdrowotnej oraz urządzeń kulturalnych zakładów pracy.

9. Należy systematycznie poprawiać warunki wypoczynku urlopowego i niedzielnego ludzi pracy.

Należy intensywnie krzewić sport i turystykę wśród ludzi pracy.

II. Zadania partii w dziedzinie rozwoju demokracji socjalistycznej

1. Wszecznostrojny socjalistyczny rozwój naszego kraju dokonuje się w walce klasowej. Siły prawicy społecznej i współzależności z nią usprawniają rewizjonizm, próbowały w naszym społeczeństwie siać zamęt ideologiczny i dezorientację polityczną. Głównym sprzymierzeńcem tych sił antysocjalistycznych i reakcyjnych jest rewizjonizm. U podstaw teoretycznych pojęć i politycznej praktyki rewizjonizmu leży ideologia burżuazyjna.

Rewizjonizm podważa zasadę kierowniczej roli klasy robotniczej i jej partii, wzywając do wprowadzenia zasady wolnej pręż politycznych, głosząc, że dyktatura proletariatu w społeczeństwie bez klas antagonicznych — to tryzetyk. Zmierzają do zarcia różnic między demokracją burżuazyjną i socjalistyczną.

Rewizjonizm posiada zaplecze w postaci narastwien dawnego, burżuazyjnego sposobu myślenia i stosunku do interesu społecznego w różnych kręgach społeczeństwa, zwłaszcza wychowujących się z licznego niedogdy w naszym kraju drobnoświeżstwa.

Wobec rewizjonizmu i innych sił antysocjalistycznych pozostałe jedynym z naczelnych zadań partii. Wymaga ono przede wszystkim wychowywania szeregów partyjnych w duchu wierności zasadom marksizmu-leninizmu i stosunku do interesu społecznego w całym społeczeństwie świadomości socjalistycznej, patriotyzmu i internacjonalizmu.

Wyznacznikiem socjalistycznej demokracji jest sprawowanie władzy państwowej przez mas pracujące na czele z klasą robotniczą, uspołecznienie środków produkcji, prowadzenie gospodarki planowej. Zadaniem partii jest stałe umacnianie ludowego państwa i jego autoritetu w społeczeństwie, ulepszenie mechanizmu demokracji socjalistycznej, zwiększanie roli i wpływu organów przedstawicielskich i stosunku do narodu, umacnianie bezpośredniego udziału robotniczej i mas pracujących w życiu politycznym i społecznym kraju oraz w zarządzeniu gospodarki narodowej.

Wyznacznikiem rozwoju gospodarczego udziału mas pracujących w gospodarowaniu jest także samorząd robotniczy i samorząd chłopski, samorząd spółdzielczy, społeczna kontrola nad działalnością organów władzy oraz krytyka społeczna.

Partia przywiązuje szczególną wagę do dyskusji i krytyki społecznej w procesie planowania i realizacji uchwały i decyzji politycznych państwa. Trzeba konsekwentnie przeciwdziałać próbom tłumienia krytyki i nieręgowania na nią osób na kierowniczych stanowiskach.

Wzrost i rozwój wszelkie przejawy dygnitarstwa, bezduszności, protekcjonizmu i wykorzystywania kierowniczych stanowisk dla troski osobliwych. Wielką wagę posiadają krytyka praoa, której musi przeważać troska o dobro ogółu, gruntowna znajomość sprawy i wnikiwość zwiadzca w wypadkach krytyki imiennej. Krytyka nie może przekreślać dorobku kolektywu ani jednostki, powinna zaś pobudzać do twórczego działania.

2. Jedną z węższych przesłanek i gwarancji rozwoju demokracji socjalistycznej jest umacnianie dyscypliny społecznej i praworządności socjalistycznej.

Organa państwowe, powołane do ochrony praworządności i porządku społecznego i bezpieczeństwa obywateli, powinny być otoczone szczególną troską partii. Należy przywrócić dyscyplinę naszego socjalistycznego systemu prawnego.

Partia troszczy się stale o umocnienie obywateli kraju, o zapewnienie należytego poziomu polityczno-moralnego i gotowości bojowej do zwalczania wrogów państwa i narodu, o straż bezpieczeństwa naszej socjalistycznej Ojczyzny.

3. System polityczny naszego państwa opiera się na sojuszu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej ze Zjednoczonym Stronnictwem Demokratycznym i Stronnictwem Lewicowym. Nasza partia przy współdziałaniu ZSL i SD sprawuje kierownictwo polityczne w państwie i we Froncie Jedności Narodu. Zjednoczone Stronnictwo Ludowe i Stronnictwo Demokratyczne — jako samodzielne partie polityczne, współodpowiedzialne za politykę państwa i losy narodu, wnoszą wkład w rozwój demokracji socjalistycznej.

Przypadać na przyszły rok wybory do Seimu i rad narodowych stawiała przed komitetami FJN nowe zadanie określenia razem z radami narodowymi kierunków działania na przyszłość, odpowiadających polityce państwa oraz uzasadnionym postulatami ludności.

Partia stwarzać będzie warunki do zwiększenia udziału bezpartyjnych we współzależnym. Jedynym kryterium oceny obywateli jest ich wkład do ludowego państwa i zadań socjalistycznego budownictwa.

Partia przeciwdziała się podziałowi społeczeństwa według stosunku do religii; w realizacji programu budownictwa socjalistycznego w Polsce uczestniczą wiaryzcy i niewiaryzcy.

Rady narodowe, korzystając ze zwiększonego uprawnień, powinny zapewnić harmonijny rozwój społeczno-ekonomiczny swego terenu oraz skutecznie wypełniać swoje funkcje koordynacyjne.

Partia uznaje zadaniem stanowiącym jedno z podstawowych zadań demokracji socjalistycznej. Ich zadaniem powinno być: — troska o stałe powiększenie produktu społecznego na drodze wzrostu wydajności pracy i wzrostu efektywności wykorzystania sił roboczo-produkcyjnych inicjatyw załóg oraz podnoszenie kwalifikacji zawodowych załóg; — zapewnienie przestrzegania w przedsiębiorstwach socjalistycznych praworządności, sprawności i efektywności, bodźców materialnych i moralnych, właściwego podziału nagród, premii i funduszu zakładowego, zwiadzania klik i antysocjalnych jednostek; — dążenie do poprawy warunków pracy, rozwoju kultury i turystyki; — uwzględnienie w kształtowaniu polityki kulturalnej państwa oraz rozwinięciu robotniczych placówek kulturalno-osiawitowych.

Partia uznaje za niezbędne dalsze zwiększenie roli samorządu robotniczego przedsiębiorstw, jako wpróbowanej formy udziału załóg w zarządzaniu.

Uprawiania w zedniu rad robotniczych do wpróbowania i wytworzenia lub odwołowywania dyrektorów przedsiębiorstw powinny być w pełni respektowane przez kierownictwo państwa.

5. Istotnym politycznym wychowaniem młodzieży jest wychowanie przygotowanie do obywatelstwa, zapewnienie młodemu pokoleniu jak najlepszych warunków życia stanowi przedmiot serdecznej troski partii. Przygotowanie młodzieży do życia społeczeństwie socjalistycznym wymaga wychowania jej w duchu poszanowania pracy i twórczego wysiłku ludzkiego, w poczuciu odpowiedzialności za losy i bezpieczeństwo Polski i za pomysłny rozwój naszego państwa.

Doniosła rola w procesie socjalistycznego wychowania młodego pokolenia spełniają ideowo-polityczne organizacje młodzieży — ZMS i ZMW, ZHP oraz Kola Młodzieży Wojskowej i Wyższej. Organizacja studentów, młodzieży i pracowników studencka — ZSP, Instytut i organizacje narzętowne powinny zwiększyć pomoc dla związków młodzieży, zwłaszcza w zakresie wykształcenia i stażu, w pracy ideowo-politycznej, wspierając ich inicjatywy i poczynania. Kluczową rolę odgrywa aktywność członków partii działających w organizacjach młodzieńczych.

6. Zasadniczym gospodarczym kwalifikowaniu kadry wymaga zmian w charakterze i strukturze przygotowania dziewcząt i kobiet

do zawodu. Należy zapewnić zwiększenie ich udziału w szkołach o kierunkach technicznych, w zasadniczych szkołach zawodowych oraz w systemie powołeniowej oświaty rolniczej.

7. Ważna forma współdziałania szerokiego rzesz społeczeństwa w gospodarowaniu oraz w zaspokajaniu różnych potrzeb ludności jest ruchy społeczne. Spółdzielczość — to szkoła gospodarowania i reszowego działania, która powinna koncentrować się na rozszerzeniu usług dla ludności, usprawnianiu obrotu towarowego na wsi i w mieście. Ważne jest również zwiększenie udziału w budownictwie mieszkaniowym, świadczeniach i organizowaniu bytunkami w osiedlach i organizowanie współżycia mieszkaniowego.

III. Zadania partii w dziedzinie oświaty i kultury

1. Szkolnictwo podstawowe i średnie

Polityka partii w dziedzinie oświaty powinna być koniecznie jest dokonywanie oświaty w zakresie zapewnienia w 1975 r. dalszego uczęszczania po 8-letniej szkole podstawowej i około 90 proc. jej absolwentów w całym kraju.

lepszego dostosowania sieci szkół zawodowych i sprawnego kształcenia do potrzeb poszczególnych gałęzi gospodarstwa oraz uwzględnienia właściwych proporcji między liczbą kwalifikowanych robotników a kadraję do średnim wykształceniem technicznym.

1. Istotnym zadaniem jest podniesienie przykładowych oraz sieci internatów: — inicjowania i popierania wszelkich przedsięwzięć, zmierzających do rozszerzenia możliwości i podwyższania kwalifikacji i awansowania kadry pracujących robotników (wziewocze kształcenie i zdobywanie średniego wykształcenia w liceach dla przykładowych oraz sieci internatów).

— inicjowania i popierania wszelkich przedsięwzięć, zmierzających do rozszerzenia możliwości i podwyższania kwalifikacji i awansowania kadry pracujących robotników (wziewocze kształcenie i zdobywanie średniego wykształcenia w liceach dla przykładowych oraz sieci internatów).

2. Szkolnictwo wyższe

Plany i programy nauczania szkół wyższych wymagają ciągłego doskonalenia w takim kierunku, aby zdobyty przez absolwentów poziom wykształcenia i specjalistycznej wystarczał dla samodzielnego podejmowania pracy zawodowej i uzupełniania kwalifikacji w miarę postępu nauki i techniki. Staje się konieczne rozszerzenie studenckiego systemu kształcenia i wprowadzenie planowego systemu doskonalenia kadry.

Jednym z głównych warunków umacniania wiedzy szkół z zyciem jest podporządkowanie pracy naukowo — badawczej kadry szkolnictwa wyższego potrzebom kraju. Wzrost systemu oświaty, zwłaszcza w wybitnych specjalistów — praktyków, organizowanie przewidzianych w programie studiów praktyk w nowoczesnych przedsiębiorstwach oraz wiazania tematyki prac dyplomowych, doktorskich i habilitacyjnych z konkretnymi zadaniami gospodarki i kultury. Zasady odbywania stażu pracy przez absolwentów szkół wyższych (z uwzględnieniem specyfiki zawodu) wymagają bardziej konkretnego uregulowania.

Programy nauk społecznych powinny uwzględniać konieczność zaznajamiania studentów z socjalistyczną myślą i praktyką, z twórczym dorobkiem marksizmu-leninizmu, z krytyką burżuazyjnych koncepcji i politycznych, aby w oparciu o naukowe przesłanki wychowywać młode pokolenie w duchu ideologii socjalistycznej.

Szczególną wagę należy przywiązywać do nauczania podstaw nauk politycznych, przedmiotów humanistycznych i ogólnie obejmujących wszystkich kierunków.

Trzeba, aby władze uczelni cwałowały nad prawidłową realizacją zadań wychowawczych w szkole, nie dopuszczając do nadużywania swobody badań i dyskusji w kierunkach naukowych, nie dopuszczając do antysocjalistycznych sprzeczeń z socjalizmem. Od każdego pracownika szkoły wyższej wymagana jest nie tylko określonych kwalifikacji naukowych, lecz również umiarkowanie i wyważenie w ocenach i opiniach. Tym samym kryteriami powinny kierować się władze szkół w doborze, ocenie i awansowaniu kadry naukowo-dydaktycznej.

Wielki Zjazd

Cląg dalszy ze str. 4

Wielki przedstawiciel organizacji młodzieżowych w senatach, radach wydziałowych i wydziałach pedagogicznych oraz w uczelnianych i wydziałowych radach dla spraw młodzieży jednolitej podnośności, pozostanie współodpowiedzialnym samych studentów za rezultaty nauki i wychowania w uczelniach.

Wszystkich studentów studiów dziennych należy objąć w ciągu pierwszych 3 lat nauki obowiązkami odpłatnej pracy fizycznej, trwającej w okresie wakacyjnym. Z systemu stipendialnego należy uczynić skuteczniejszą i wychowawczą. Zakłady pracy odpłatnej w wychowawczym. Zakłady pracy poprzez system stipendyj fundowanych i praktyk wakacyjnych powinny włączyć się w ogólny układ wychowawczy uczelni.

Uczelnia kadry z wyższym wykształceniem powinna wyprzedzać wzrost zatrudnienia w gospodarce upełniającej.

Rekrutacja na pierwszy rok studiów w roku akademickim 1969 powinną zwiększyć udział młodzieży robotniczej i chłopskiej wśród ogółu przyjętych. Konieczne jest ustalenie tego postępu.

Kierownictwa uczelni i resorty powinny zapewnić realizację zadań wychowawczych, dydaktycznych i naukowo-badawczych szkolnicza wyższej.

3. Polityka kulturalna

Udoskonalenie społeczeństwa należy przede wszystkim do polityki narodowej i światowej. Wzrost przy całym zdecydowaniem będzie popierać rozwój i upowszechnianie przede wszystkim twórczość, to dzieła sztuki, które sprzyjają umocnieniu socjalistycznego światopoglądu i poczucia wartości stosunków między ludźmi. Jednocześnie należy być konsekwentnie przeciwstawiać się przenikaniu kultury wstecznych i antysocjalistycznych, niosących z sobą pesymizm i nihilizm moralny.

Partia, wysoko ceniąc osiągnięcia zaangażowania w sprawie budowy socjalizmu w Polsce twórców i działaczy kultury, ich wkład w dzieło kształtowania świadomości społeczeństwa, oczekuje jednocześnie od pisarzy i artystów dalszych dzieł, organizację związków z życiem narodu, z dziełami, wzmiankami i przedziwnymi formami socjalistycznej Polski. W pełni respektując wolność twórców w wyborze środków wyrazu artystycznego i poszukiwaniach wartościowych, w doskonałości form wszystkich dziedzin sztuki, partia walczyć będzie również i w dziedzinie sztuki nowoczesnej, a za razem dostąpić szerokim rezerwom odbiorców — o sztuce przenikającej socjalistycznym humanizmem.

Realizacja tej linii partii w polityce kulturalnej wymaga przede wszystkim wzmożonego stopnia odpowiedzialności społecznej i politycznej twórców. Wielką rolę w tej dziedzinie mają do spełnienia podstawowe organizacje partyjne środowisk twórczych.

Należy wytyczyć wysiłki zmierzające do przewyższenia historycznych osiągnięć w tworzeniu kulturalnym poszczególnych rejonów i krajów. Sprawy te mają być polityką w zakresie inwestycji kulturalnych.

Należy rozbudowywać i unowocześniać przemysł poligraficzny i papierniczy, aby zwiększyć nakłady i objętość prasy. Niezbędna jest dalsza rozbudowa i unowocześnienie sieci kin. Należy zwiększyć nakłady na filmy w walorach ideowo-wychowawczych, zwłaszcza przeznaczonych dla młodzieży.

IV. Zadania partii w dziedzinie międzynarodowej

1. W okresie dążymy nas do IV Zjazdu Wyższej międzynarodowej kształtowania się pod wpływem wzmagających się walki między dwoma systemami — socjalno-ustrojowymi: silnymi socjalizmem, postępu i pokoju a silnymi imperializmem, reakcją i wojny.

Półkuli świata i Europy został utrzymany dzięki stanowi wzrostowi potęgi obronnej i potencjału ekonomicznego, dzięki kierownictwu pokojowej polityce międzynarodowej obu systemów. W ciągu ostatnich lat — mimo wszystkich przeciwności i trudności na swej drodze — socjalizm powiększył z nowa siłą, że jako system społeczno-ekonomiczny zapewnia szybkie tempo rozwoju silnych wytwórczych, skutecznie podnosząc stopę życiową, w postępowym socjalizmie, kultury, cywilizacji nowemu.

2. Imperializm przeciwstawia socjalizmowi globalną strategię, która środkami politycznymi i niepolitycznymi, metodami pokojowymi i niepokojowymi, metodami politycznego nacisku i ideologicznej dywersji, presji ekonomicznej i szantażu zbrojnego, niszczy i przeszkadza w rozwoju i postępie drogi rozwoju socjalizmu.

W polityce tej znajduje wyraz klasowe interesy kapitalu monopolistycznego, którego wydatkiem dyktatura pochłania za sobą zniszczenie wewnętrznych konfliktów społecznych i walk klasowych w państwach socjalistycznych. Narastająca w państwach socjalistycznych ogólna kryzys tradycyjnych form burżuazyjnej demokracji parlamentarnej;

Coraz powszechniejsza praktyka „wolnego świata” stała się gwałt i przemoc, dyskryminacja polityczna i rasowa.

W parze z narastaniem się konfliktów wewnętrznych w łonie państwa i imperialistycznym narastają dysproporcje i nierówności między państwami wysoko uprzemysłowionymi, z bogactwami na kolonialnym wyzyskaniu ekonomicznym i politycznym. Neokolonializm ekonomicznie i politycznie rozwinięta, wspierana przez imperializm, jest niebezpiecznym narzędziem politycznym.

Spowodowana przez agresję amerykańską wojna w Wietnamie stała się wielkim startem między socjalizmem a imperializmem. Mimo 5 lat wielkiego wysiłku militarnego imperializm amerykański przegrał. Wzrostła prężność bezwarunkowego zaprzeczenia bombardowania terytorium Wietnamu i całego kontynentu wysuwane przez naród wietnamski i cała postawa opinii światowej i zgodziła się na rokowania a przedstawicielami DRW i NFW Wietnamu Północnego. Wzrostła siła sukcesu bohaterów narodu socjalistycznego i międzynarodowych sil socjalizmu.

Na Bliskim Wschodzie imperializm, mimo militarnego sukcesu, nie udało się doprowadzić do obalenia postępowych i spazalizowania antyimperialistycznych dążeń narodu arabskiego. Polska potęga agresora izraelskiego i jego imperialistycznych mocodawców, potęga sprawiła walkę narodów arabskich, która prowadzi do likwidacji skrokwli agresji izraelskiej.

4. Czynnikiem zaostrożającym napięcie międzynarodowe jest polityka NRF. Kolejne rządy tego państwa niezmiennie dąży do przesłania wniosków II wojny światowej i budowy wielkich, militarystycznych Niemiec.

Walka przeciw zagrożeniu bezpieczeństwa państw socjalistycznych i pokoju w Europie przez zachodniemieckie silny odwrót i rewizjonizm, jest głównym zadaniem polskiej polityki zagranicznej. Polska Ludowa w ramach zjednoczenia z krajami socjalistycznymi prowadzi błąd nadągnięcia do pokoju i bezpieczeństwa, zdecydowanie politykę demaskowania i izolowania agresywnych sil zachodniemieckie rewizjonizm i militarysty. Domagamy się od NRF uznania istniejących granic i równość granic na Odrze i Nysie oraz granic między NRF a NRD, uznania faktu istnienia dwóch państw niemieckich, zrezygnowania z roszczeń do reprezentacji całego narodu niemieckiego, uznania układu monachijskiego za nieważny od samego początku, wyrażenia się bezprawnym pretenzji do Berlina zachodniego oraz dążeń do zwiadczenia w jakiegokolwiek formie broń jądrową.

Jestemy zdecydowani przekazać wszelkie środki wykorzystania naszej polityki współdziałania do zmiany status quo w Europie.

5. Pokojowe współdziałanie jest koncepcją polityczną zmierzającą do łagodzenia napięcia międzynarodowych, do zbliżenia systemów politycznych, do zapobieżenia zagrożenia wojnom i katastrofie nuklearnej. Nie zmienia ono istoty socjalizmu i istoty kapitalizmu. Nawet pełna likwidacja starej bazy ekonomiczno-materialnej kapitalizmu nie powoduje zmiany w istocie socjalizmu. Al i w krajach socjalistycznych i nie likwiduje wpływów ideologii burżuazyjnej na świadomość społeczeństwa. Pierwszym sprzymierzeńcem tych wpływów stał się rewizjonizm.

6. Polityka politycznym w Czechosłowacji odegrał na główną rolę w otwarcu pola dla ofensyw sil jawnie przeciwników i kontrolujących, które zabrały do wywołania tego kraju z obrotu socjalistycznego. Proces ten został powstrzymany w porę, mogło stać się nieodwracalnym. Likwidacja tego zagrożenia, pokrzyżowanie planów imperializmu przez wzmożenie walk z nacjonalizmem, reakcją i wojną, obywateli państw socjalistycznych, podkopywana zarówno burżuazyjną, imperialistyczną i reakcyjną międzynarodową współpracą z bratnimi krajami ze Związkiem Radzieckim. Będziemy nadal zacieśniać jedność i wzmocnienie wszystkich bratnich państw obywateli państw socjalistycznych, umocnić ich państw obrotu socjalistycznego, umocnić obronny Układ Warszawski, podkopywać potencjał obrotu wewnętrznego i wyszkolenie Ludowego Wojska Polskiego.

Obecny okres wymaga przejścia krajów socjalistycznych do nowego etapu, w którym wzmocni się praktykę RWPG. Jedynym na wyższy poziom pracy, realizowany w socjalistycznym państwie, jest równoprawność i poszanowanie interesów, tworzenie warunków podzielnym interesów politycznych państw socjalistycznych. Jedynym i głównym zadaniem polskiej polityki zagranicznej, wytyczonej przez naszą partię, jest działanie na rzecz zjednoczenia państw i tworzenie należycie naszego kraju i tworzenie należycie warunków.

lepszych warunków jego socjalistycznego rozwoju. Wynowimy się za umocnienie bezpieczeństwa europejskiego poprzez konkretne posunięcia, których omówieniem powinna zająć się konferencja wszystkich krajów europejskich z udziałem NRF i NRD. Dając do stałego i wzajemnego społeczeństwa zbrojowego, podtrzymujemy propozycje zawarcia między wszystkimi państwami europejskimi, łącznie z NRF i NRD, układu o wzajemnym się stosowaniu siły lub groźby jej użycia oraz ingerencji w sprawy wewnętrzne.

8. Cała działalność naszej partii łączy się z niwelowaniem z ogólnowiatową walką partii komunistycznych i robotniczych i wszystkich sil rewolucyjnych współczesnego świata przeciw imperializmowi — o pokój, postęp i socjalizm.

Instancje już przed IV Zjazdem naszej partii rozpoznały wywołane przez politykę KPC Chin rewolucyjną w ostatnich latach, w jawny w rozłam. Polityka przywódco KP Chin, nacechowana nacjonalizmem i wielkomocarstwem szowinizmem, wierzająca w „wielki sukces” obywateli socjalistycznego, celami o wyrażeniu sil socjalistycznym i sprawce konsekwentnie w świecie.

PPRP konsekwentnie przeciwstawia się wszelkim prądom nacjonalizmu, które osłabiają jedność naszego ruchu i prowadzą do zakłamania sił rewolucyjnych partii w klasnych obrotkach partii socjalistycznych. Każda partia komunistyczna i robotnicza, ponosząc odpowiedzialność przed własnym narodem, musi być gotowa do walki i działania i samodzielnie wytycza szlak polityczny. Tęsi interesów i dążeń nie wolno traktować w sposób partykularny, w oderwaniu, a tym bardziej w przeciwstawianiu do interesów i celom socjalistycznym w skali międzynarodowej.

9. Wstępując w międzynarodowym ruchu komunistycznym i robotniczym tendencje nacjonalistyczne, rewizjonistyczne i lewicowe, osłabiają jego jedność, a tym samym i skuteczność działania partii komunistycznych i robotniczych, zwłaszcza, że wszystkie te destrukcyjne tendencje są umiarkowanie podważane i wykorzystywane przez imperializm i jego agenty.

Imperializm i socjalizm nie tylko mogą i muszą być różne ale socjalizm jest tylko jeden. Drogi wytyczone przez jedne partie czy właściwie dla jednego z krajów budujących socjalizm, nie mogą być narzucone innym partiom i krajom. Nacjonalizm mogą one i powinny być źródłem doświadczania dla każdej z partii włączającej o władzę czy budującej nowy ustroj.

Partie komunistyczne i robotnicze, działające w różnych częściach świata, rozwiązują zadania, w ustalają cele swoje walki w troskę odpowiedzialności historycznie ukształtowanym warunkom swych krajów. Wnikliwie z tych różnorodnych warunków i doświadczeń różni punkty widzenia i orientacji, ustalają cele swoje walki w troskę odpowiedzialności historycznie ukształtowanym warunkom swych krajów. Wnikliwie z tych różnorodnych warunków i doświadczeń różni punkty widzenia i orientacji, ustalają cele swoje walki w troskę odpowiedzialności historycznie ukształtowanym warunkom swych krajów. Wnikliwie z tych różnorodnych warunków i doświadczeń różni punkty widzenia i orientacji, ustalają cele swoje walki w troskę odpowiedzialności historycznie ukształtowanym warunkom swych krajów.

Zjazd uważa, że należała metoda stopniowego przewyższenia wyśpalcujących różnie i rozbieżności w kierunku socjalistycznym i robotniczym. Nie pomijała myślenie spraw, które dążyła i różni, należy prowadzić ją z pozycją dla jedności działania.

Zjazd wywołuje się za zwolaniem międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych dla umocnienia jedności naszego ruchu w walce z imperializmem — o pokój między narodami, o postęp, wolność i socjalizm.

V Partia

1. Ideową przewodniczką klasy robotniczej i całego narodu, sila kierownictwa partii, sila motoryczna i polityczna, jest partia Polska Zjednoczona Robotnicza.

Zjazd uznaje umacnianie kierownictwa partii partii w naszym systemie społeczno-politycznym i socjalistycznym budownictwa i demokracji socjalistycznej. Wymaga to skutecznego przewyższenia tak tendencji do zapewnienia władzy i administracji państw, jak i prób ograniczania roli partii wyłączonej do działalności wychowawczej i propagandy swoich idei.

2. Generalnym drogowskazem całej działalności partii są zasady marksizmu-leninizmu i proletariackiego internacionalizmu. Zwolność marksizmu-leninizmu jako uniwersalnej teorii rewolucji i budownictwa socjalizmu, znalazła potwierdzenie w 50-letnich doświadczeniach Związku Radzieckiego i państw socjalistycznych.

Teoria marksizmu-leninizmu musi się stale rozwijać i wzbogacać. Dogmatyzm i za-

stój myślowy godzi w samą istotę rewolucyjnej teorii, gdyż odbija jej więź z życiem, przekształca ją w teorię, która nie odpowiada na nowe problemy, jakie przed ruchem rewolucyjnym stawia rozwój społeczny.

Zjazd uważa wychowanie całej partii a przede wszystkim kadry i aktywu, w duchu niezwykłych zasad marksizmu-leninizmu i proletariackiego internacionalizmu — za warunek pomysłowej realizacji programowych zadań partii.

3. Partia nasza liczy ponad 2 miliony członków i kandydatów. W okresie od IV Zjazdu przyjęło do partii 717 tys. nowych kandydatów. W prowadzącej części są to ludzie młodzi i przedstawiciele pokolenia wychowanego i ukształtowanego już w Polsce Ludowej. Masowy charakter partii jest miarą zasięgu naszych wpływów w społeczeństwie. Powinny natyły młodych członków partii jest wyrazem aprobaty dla linii partii, dla jej historycznego dorobku ze stopy nowej, wchodzącej w życie społecznej i politycznej zmiany. Sąd, że w przyszłości wysoce w swej istocie pozytywne świadczenia o zębkiem zakorzenieniu jej wpływów w polskim narodzie.

4. Powiadczenia okresu między IV a V Zjazdem w dziedzinie kształtowania składu partii ujawniają również zjawiska negatywne. Znalazły one swój wyraz głównie w obniżeniu wymogów i bezstronności, jaka cechowała niektóre organa i partię przy przyjmowaniu do partii. Świadectwem tego jest znaczna liczba osób skreślonych i wydalonych z partii.

W masowości naszej partii i w szybkim tempie jej rosnącego siły szeregu, istnieją potencjalne przesady polityczne, które zdolne prowadzić za sobą młody i rozwiązywać nawet najtrudniejsze problemy stojące przed krajem. Głównym warunkiem podtrzymania i umocnienia ogromnego potencjału siły politycznej i ideowej, którą zawiera się w szeregach dwumilionowej armii pezetperowskiej, jest postawienie politycznej przesady ideologicznej w szeregach samej partii.

Obecnie — gdy partia nasza przekroczyła 2 miliony członków, a sieć jej organizacji objęła prawie wszystkie środowiska społeczne — głównym akcentem powinności politycznej — na wzrost lojalności, jak lojalności. Oznacza to konieczność z jednej strony — wydatnego zwiększenia wysiłku nad podniesieniem poziomu ideologicznego i politycznego członków partii, a drugiej — nad zniesieniem wymogów przy przyjmowaniu do partii.

4. Praca ideologiczna w szeregach partii nabiera obecnie szczególnego znaczenia. Wzrost i przetrwanie siły partii, efektywność w walce między systemem socjalistycznym a imperialistycznym na płaszczyźnie ideologicznej. Walka toczy się głównie o postawę i kierunek ludzi. Tęto praca ideologiczna winno odpowiadać potrzebom obecnego etapu walki politycznej z silami prawicy socjalistycznej, rewizjonizmu i nacjonalizmu oraz potrzebom przetrwania i umocnienia siły politycznej partii w duchu marksizmu-leninizmu.

Zjazd uznaje za zadanie niezmiennie dotychczas wychowanie naszej partii w duchu niezłomnej wierności zasadom internationalizmu proletariackiego i socjalistycznego. Koniecznym jest opracowanie odpowiednich treści oświaty i patriotyzmu — jest wyrazem umiarkowania Ojczyzny, najlepiej polskiej troski o jej pomysłowość i rozwój. Tak rozumiany patriotyzm jest wyrazem wierności i oddania sprawie i interesom narodu, komunistycznym, a także nacjonalizmowi.

Należy podnieść poziom i efektywność szkolenia partyjnego. Powinno ono pomagać członkom partii w opanowaniu podstaw wiedzy marksistowskiej, zdobyciu ogólnej orientacji, która pozwala rozumieć i samodzielnie ocenić zjawiska i wydarzenia w społeczeństwie w życiu politycznym i społecznym. Koniecznym jest opracowanie odpowiednich podręczników i literatury społeczno-politycznej oraz dokształcanie kadry wykładowców, lektorów i instruktorów.

5. Należy wytyczyć kierunek frontu ideologicznego stanowiska i środków masowego przekazu — prasa, radio i telewizja. Siła one upowszechnianiu w społeczeństwie. Idei, stanowiska i zadań partii, opanowanie należy kontynuować w okresie poździejowym.

Instancje partyjne powinny otaczać kadry dziennikarską opieką i udzielać jej stałej inspiracji ideowo-politycznej. Dalsza skuteczność pracy i środków masowego przekazu wymaga rozbudowy i unowocześnienia bazy technicznej i technologicznej, zwłaszcza radia i telewizji. W latach 1971—75 należy zapewnić wydajne zwiększenie mocy i zasięgu nadawczych stacji radiowych, stwarzających dobre warunki odbioru programów radiowych i telewizyjnych. W tym celu należy również zapewnić pokrycie zasięgiem odbioru pierwszego programu telewizyjnego obszaru całego kraju oraz zapoznać i umożliwić drugiego programu telewizyjnego.

6. Wzrost i przetrwanie siły partii, efektywność w walce o socjalizm i komunizm, zależy kieruje się w swojej działalności zasadami centralizmu

Cląg dalszy na str. 6

